

ČASOPIS S PODOBAMI ZA SLOVENSKO MLADINO.

Štev. 7.

V Ljubljani, 1. julija 1892.

Leto XXII.

Ptičkova tožba.

Zakaj na veji sam sediš
In tožne pesence žgoliš?

„Oh, s kruto deček je rokó
Mladiče vrgel raz drevó.

Za góst se grm hudobnež skril,
Ženico s kamnom mi ubil.

Ubežal komaj sem mu sam,
A kam naj zdaj bežim, ne znam.

Poiščem si nesrečni dom
In tam gorjé opeval bom.

Izlival v pesni bom gorjé,
Doklér ne počí mi srcé. —

Ne gane li ti tožba tá,
Mladina, rahlega srcá?

Ne bo li sklenil v sreči vsak:
„Nikdár ne bom hudobnež tak!“

F. N.

Pobožnim ljudem Bog pomaga.

(Povest; spisal —n—.)

I.

V zvoniku cerkve sv. Katarine na Skalah je odbila ura deset. Tiha noč je vse pokrivala spečo narodo in vaščanje, utrujeni od težkega dela, priporočili so se v božje varstvo in plegli k sladkemu počitku. Nad vasjó je vladal skrivnosten mir, samó tam od kréme imovitega Antona Seljána se je slišalo hripavo kričanje ponočnih pivecv.